

РЕШЕНИЕ

№ 6745

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1089** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.2в, ал.1, т.1, вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), по реда на чл.203-207 АПК.

Производството е образувано по искова молба на А. В. Х., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица] съдебен адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.2, офис 2, чрез адв. С. А. от САК, срещу Българска народна банка (БНБ), за заплащане на обезщетение за имуществени вреди поради нарушение на чл.3, пар.1 от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.05.1998 г. /Директива 98/26/ЕО/, вр. чл.119, ал.3, т.1 от ЗКИ, в размер на 111 600 лв. и 677 000 евро, ведно със законната лихва за забава, считано от 21.06.2014г. до окончателното изплащане.

В исковата молба се поддържа, че посочените суми са налични авоари по банкови сметки на ищеца в К.. Ищецът твърди, че на 20.06.2014 г., в клон на банката, направил няколко парични превода към друга негова банкова сметка в И., както следва: с бордеро № 819985 в 10:36 лв. са преведени 49 900 лв., с бордеро № 823243 в 11:07 лв. са преведени 61 700 лв. и с бордеро № 831237 в 11:38 лв. са преведени 677 000 евро. Платежните нареждания били приети, обработени и осчетоводени от служител на банката в банковия клон, видно и от банкови парагони (извлечение за извършена/обработена банкова операция). За извършените преводи били платени и

дължимите такси към банката, а именно в размер на 1,30 лева за всеки един от преводите в лева, 200 евро за валутния превод с бордеро 831238 и такса swift от 11,74 лева. След изтичане на стандартните срокове на [фирма] за такъв тип преводи, наредените на 20.06.2014 г. суми не постъпили в посочените в платежните нареждания банкови сметки на получателя в И. АД, а именно банкова сметка в лева IBAN [банкова сметка] и банковата сметка в евро IBAN [банкова сметка].

Ищецът поддържа, че платежни нареждания са обработвани и след поставянето на [фирма] под специален надзор, а именно в деня след поставянето ѝ, а така също и в следващите дни. БНБ в своето писмо потвърждавала, че част от платежните нареждания са били обработени на 20.06.2014 г., към която дата [фирма] имала все още ликвиден ресурс, не само в трезора на банката, но и по сметки в БНБ и в кореспондентските банки, с които е работила, а така също и от обезпечения в БНБ. От БНБ отговорили на ищеца, че „банката не била в състояние да изпълнява задълженията си в деня на тяхната изискуемост поради липса на достатъчно ликвидни активи”. Според ищеца, това становище и действията на БНБ са в пряко нарушение на Европейските закони а именно член 63 ДФЕС и приложимите с пряк ефект директиви на Европейския съюз.

Ищецът отправил до Управление „Б. надзор“ към БНБ многократно жалби и искания, а именно; жалба с вх. No БНБ - 86222/14.07.2014 г.; писмо искане е вх. No БНБ - 94320/25.07.2014 г. и жалба с вх. No БНБ - 98165/07.08.2014 г. На последната жалба получил от БНБ отговор с писмо изх. No БНБ - 102563/26.08.2014 г., според което банката не е била в състояние да изпълнява задълженията си и липсата на достатъчно налични средства и ликвидните затруднения на банката са довели до неизпълнение на част от платежните нареждания, получени на 20.06.2014 г. Ищецът намира, че в писмото не е даден отговор на въпросите и исканията му във връзка с извършените преводи. Поддържа, че към момента на цитираните платежни нареждания К. не е спряла банковата си дейност и операции, и не е поставена под специален надзор или друг вид надзор. Банката е с редовно издаден лиценз, оперираща нормално, като удостоверение за това е прессъобщението на БНБ, че като единствен компетентен орган следи отблизо състоянието на [фирма] и на цялата банкова система, т.е. до момента на приемане и обработване на платежните нареждания БНБ не била предприела никакви действия към [фирма] освен засилен мониторинг от страна на компетентния орган в Република България.

На следващо място се сочи в исковата молба, че с Решение № 73/20.06.2014г. на Управителния съвет /УС/ на БНБ, на основание чл.115, ал.1, т.2 и 3, чл.116, ал.1, ал.2, т.2, 3, 6 и 7, във връзка с чл.103, ал.2, т.24 от Закона за кредитните институции /ЗКИ, отм./, К. е била поставена под специален надзор, поради опасност от неплатежоспособност, за срок от три месеца. Със същото решение са назначени квестори, спряно е от БНБ изпълнението на всички задължения на К., ограничена е дейността ѝ, членовете на управителния и надзорния ѝ съвет са отстранени от длъжност, и акционерите, притежаващи повече от 10 на сто от акциите, са лишени от право на глас.

С Решение № 138 от 6.11.2014 г. на УС на БНБ (т. 3 от дневния ред на заседание на УС

на БНБ, проведено на 06.11.2014 г.) е отнет лицензът на [фирма] за извършване на банкова дейност; взето е и решение за подаване на искане за откриване на производство по несъстоятелност на банката.

С Решение № 664 от 22.04.2015 г. по т.д. №7549/2014 на Софийски градски съд, VI-4 състав, е открито производство по несъстоятелност за [фирма] и банката беше обявена в несъстоятелност.

От изложеното е направен извод в исковата молба, че единствената причина паричните преводи с бордеро No 819985 от 20.06.2014 г. в 10:36 часа, с бордеро No 823243 от 20.06.2014 г. в 11:07 часа и бордеро No 831237 от 20.06.2014 г. в 11:38 часа за сумата в размер на 111 600 лева и 677 000 евро, да не бъдат осъществени е поставянето на [фирма] под специален надзор съгласно Решение № 73 от 20.06.2014 г. на Управителния съвет на БНБ и решението да бъде упражнен най-строгия режим на специален надзор като е спряно изпълнението на всички задължения на банката, ограничена е дейността на банката, като ѝ е забранено да извършва всички дейности съгласно банковия ѝ лиценз.

Ищецът счита, че действията на органите на БНБ относно поставянето на [фирма] под специален надзор и преустановяване изпълнението на всичките ѝ задължения, пряко и непосредствено засягат законните му права и интереси, в резултат на което е претърпял вреди, тъй като не са изпълнени до край наредените от него банкови операции. Намира анулирането на платежните нареждания за неправилно и в противоречие с чл.119, ал.3, т.1 от ЗКИ, тъй като същите били приети преди поставяне на К. под специален надзор. Сочи, че с действията по пълно ограничаване на дейността на К., БНБ е нарушила чл.63, пар.1 и пар.2 от ДФЕС, Директива 98/26/ЕО, Директива 2001/24/ЕО, Директива 2007/64/ЕО и Директива 2014/59/ЕС.

Претендира съда да постанови решение, с което на основание чл. 1, ал.2 от ЗОДОВ вр. с чл. 203 от АПК, чл. 3 от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и чл. 63 от Договора за функциониране на Европейския съюз във връзка с чл.119, ал.3 от ЗКИ да осъди Българска народна банка да му заплати сумата от 111600 /сто и единадесет хиляди и шестстотин/ лева и 677 000 /шестстотин седемдесет и седем хиляди/ евро, ведно със законна лихва за забава, считано от дата 21.06.2014 г. до окончателното изплащане и сторените в производството разноски.

Подробни съображения излага в писмени бележки от 03.11.2021г., чрез адв. С. А..

Ответникът Българска народна банка е депозиран писмен отговор на исковата молба от 31.08.2020 г., чрез адв. М. Д. и адв. Т. Д. от Адвокатско дружество „Г., Т. и Ко“.

Ответникът поддържа, че платежно нареждане и нареждане за превод са две отделни легални понятия, които се съдържат в действалия към процесния момент ЗПУПС (отм. към настоящия момент, в сила от 01.11.2009 г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 28 Декември 2012г.). Евровото платежно нареждане за 677 000 евро представлявало

разпореждане от ищеца А. Х. до търговската банка [фирма] /в несъст./ за извършването на платежна операция, което касае единствено отношения между ищеца и [фирма] /в несъст./, като БНБ нито е наясно за подаването на това валутно платежно нареждане, нито за нея възниквали каквито и да било задължения. За да възникне задължение за БНБ като агент по сетълмента, следвало участникът в платежната система (търговската банка) да въведе съответното нареждане за превод, за да може БНБ да го види и да го изпълни, което действие в случая не било извършено от страна на [фирма] /в несъст./.

Левовите платежни нареждания били излъчени чрез файл от [фирма] /н./ към системата Б. в 12:48:01 часа на 20.06.2014г., тоест след поставянето на търговската банка под специален надзор в 12:30 часа на същия ден с Решение № 76/20.06.2014 на УС на БНБ, което изрично било посочено и от третото лице [фирма] в писмо с вх.№ 39525/15.12.2020г.

Ответникът поддържа, че платежните нареждания е следвало да бъдат излъчени преди търговската банка да бъде поставена под специален надзор - в случая в 12:30 часа на 20.06.2014г. с влязъл в сила административен акт, който е подлежал на предварително изпълнение по силата на закона /Решение № 73/20.06.2014 на УС на БНБ/. Позовава се на правилото на общностната разпоредба на чл. 3 от Директива 98/26/ЕО, транспонирана в чл. 78д, ал. 1 и ал. 2 ЗПУПС (отм.) - нарежданията за превод пораждаат правно действие и имат задължителна сила само при условие, че са въведени в системата преди момента на налагане на оздравителни мерки или откриване на процедура по несъстоятелност, докато в случая [фирма] /в несъст./ изобщо не е въвела евровото платежно нареждане за превод.

В допълнение, излага подробни съображения, защо БНБ не следва да носи отговорност за дейността и действията на квесторите на [фирма] /н./ и относно липсата на елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.2в, ал.1, т.1, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Излага допълнителни аргументи, че А. Х. не е легитимиран да претендира обезщетение за вреди по реда на ЗОДОВ срещу БНБ във връзка с цедираното на [фирма] вземане, което е включено за удовлетворяване в списъка на приетите вземания по чл. 64, ал. 2 от З., но с кредитор [фирма]. Отношенията във връзка с договора за цесия и прекратяването на действието му между ищеца А. Х. и [фирма] са обект на регламентацията от гражданското и търговското право и всякакви претенции към БНБ вместо към [фирма] /н./ под формата на обезщетения за вреди били недопустими и би довело до неоснователно обогатяване, тъй като едно и също вземане ще бъде получено от двама различни субекти - веднъж чрез настоящото съдебно производство от ищеца А. В. Х. и втори път чрез цесионера [фирма] в производството по несъстоятелност на [фирма] /н./.

Ответникът БНБ претендира за отхвърляне на иска и присъждане на разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 03.11.2021 г.

Представителят на Софийски градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на искововете.

Административен съд София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното от фактическа страна:

Не е спорно, че ищецът е имал сключени договори за преференциален безсрочен депозит с номера № 1085/12.12.2005 г., № 1094/13.12.2005 г., № 1425/16.12.2005 г. и

рамков договор за платежни услуги за потребители физически лица от 12.02.2010 г. с [фирма], въз основа на които на А. В. Х. са открити банкови сметки в Е., У. и в лева.

С писмо вх.№ БНБ-77699 от 20 юни 2014 г., получено в деловодството на БНБ в 10:51 часа, изпълнителните директори на К. уведомили БНБ, че банката изпитва известни проблеми с ликвидността, които водели до затруднения в посрещане изпълнението на паричните ѝ задължения към вложителите. Искането е мотивирано с предизвикана загуба на доверие, масова паника сред вложителите, които желаели да получат в брой или чрез превод паричните средства по техните сметки. Предвид обема на наредените плащания в предходните дни и наредените, но неизпълнени плащания към 20.06.2014 г., представителите на К. направили обосновано предположение, че наличните средства на банката ще се окажат недостатъчни за изпълнение на задълженията ѝ. С цел оздравяване на банката е поискано поставянето ѝ под специален надзор на основание чл.115, ал.2, т.2 ЗКИ. С последващо писмо от същата дата, получено в БНБ в 12:06 часа, К. уведомила БНБ, че е преустановила разплащанията и всички банкови операции, считано към 11:45 часа на 20.06.2014 г.

На 20 юни 2014 г., в 11:42 ч., А. Х. направил нареждане с референтен номер 32/15/00108383 към [фирма], ФЦ С. - запад, О. Бизнес парк за излъчване на валутен превод в размер на 677 000.00 евро към лична сметка в И. АД. От информационната банкова система С. - В.++, са издадени три банкови бордера:

- Бордеро № 831237/20.06.2014 г., в 11:38:59 ч., за дебитиране на клиентска сметка със сума в размер на 677 000.00 Е. при валъор на изпълнение 23.06.2014г. и споделени США разходи по валутния превод. В бордеро № 831237/20.06.2014г. се дебитира вътрешна сметка 1832 978 055335 01 1 9, банкова сметка BG66 К. 9220 4405 5335 01 и се кредитира вътрешна сметка 4312 978 00001 15 0.;

- Бордеро № 831238/20.06.2014 г., в 11:38:59 часа, за дебитиране на клиентска сметка със сума в размер на 200.00 Е. с основание „събрана такса „Издаден валутен превод“ към превод с референция 32/15/00108383". В бордеро № 831238/20.06.2014г. се дебитира вътрешна сметка 1832 978 055335 1 19, банкова сметка BG66 К. 9220 4405 5335 01 и се кредитира вътрешна сметка 7292 978 0004 15 0;

- Бордеро № 831239/20.06.2014 г., в 11:38:59 часа, за дебитиране на клиентска сметка със сума в размер на 6.00 Е. с основание „събрана такса „такса S." към превод с референция 32/15/00108383". В бордеро № 831239/20.06.2014г. се дебитира вътрешна сметка 1832 978 055335 01 1 9, банкова сметка BG66 К. 9220 4405 5335 01 и се кредитира вътрешна сметка 7030 002 15 8. За събраната такса S., [фирма] издала на А. Х., фактура № [ЕГН]/20.06.2014 г. с данъчна основа 9.78 лева, ДДС 1.96 лева и Обща сума 11.74 лева.

На 20 юни 2014 г., в 10:36 ч., А. Х. направил левово банково нареждане с бордеро №

819985 /уникален рег. № B0RD00819985/ към [фирма], ФЦ С. - запад, О. Бизнес парк за паричен превод в размер на 49 900.00 лева към лична сметка в И. АД. Основни параметри на сделката: платежна система - „Бисера“; такси 2 - споделени; Дата на изпълнение - 20.06.2014г. За превода е удържана банкова такса за превод в размер на 1.30 лева. От информационната банкова система С.- В.++, е издадено банково бордеро № 819985/20.06.2014 г., 10:36:11 за дебитиране на клиентска сметка със сума в размер на 49 900.00 BGN при вальор на изпълнение 20.06.2014 г. и споделени такси.

На 20 юни 2014 г., в 11:07 ч., А. Х. направил левово банково нареждане с бордеро № 823243 /уникален рег. № BORD00823243/ към [фирма], ФЦ С. - запад, О. Бизнес парк, за паричен превод в размер на 61 700.00 лева към лична сметка в [фирма]. Основни параметри на сделката: платежна система - „Бисера“; такси 2 - споделени; Дата на изпълнение - 20.06.2014г. За превода е удържана банкова такса за превод в размер на 1.30 лева. От информационната банкова система С.- В.++, е издадено банково бордеро № 823243/20.06.2014 г., 11:07:15 за дебитиране на клиентска сметка със сума в размер на 61 700.00 BGN при вальор на изпълнение 20.06.2014г. и споделени такси.

С Решение № 73/20.06.2014 г. на УС на БНБ, на основание чл. 115, ал. 1, т. 2 и 3, чл. 116, ал. 1, ал. 2, т. 2, 3, 6 и 7, във връзка с чл. 103, ал. 2, т. 24 от ЗКИ, К. била поставена под специален надзор, поради опасност от неплатежоспособност, за срок от три месеца. Със същото решение са назначени квестори, спряно е изпълнението на всички задължения на К., ограничена е дейността ѝ, членовете на управителния и надзорния ѝ съвет са отстранени от длъжност, и акционерите, притежаващи повече от 10 на сто от акциите, са лишени от право на глас.

Със Заповед № К-21/3-1220 от 25.06.2014 г., издадена на основание Решение № 73/20.06.2014 г. на УС на БНБ, синдиките на К. са наредили да се анулират всички издадени валутни преводни нареждания на клиенти със започната и неуспешно довършена обработка през валутния модул. Посочено е, че валутните преводи на опашка „Вальор“, но с неизлъчени С. съобщения, следва да бъдат анулирани с ръчни счетоводни операции и канцелирани. Наредено е да бъдат анулирани преводите през Бисера 7 на опашка „Вальор“.

С Решение № 138/06.11.2014 г. на основание чл. 36, ал. 2, т. 2, чл. 103, ал. 1, т. 1, чл. 103, ал. 2, т. 25 и чл. 151, ал. 1, пр.1 от ЗКИ и чл. 16, т. 15 от ЗБНБ, БНБ отнела лиценза на К., издаден с Решение на УС на БНБ № 24/21.01.1994 г. Съгласно т. 2 и т. 3 от това решение, на основание чл. 9, ал. 1 и, ал. 6 от Закона за банковата несъстоятелност, следвало да бъдат предприети действия за подаване на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност, както и да бъде уведомен ФГВБ.

С Решение № 664/22.04.2015 г. на Софийски градски съд /СГС/ по т.д. № 7549/2014 г., е обявена неплатежоспособността на К. с начална дата 06.11.2014 г. В тази част решението е обжалвано от БНБ и е протестирано от Софийска градска прокуратура, по съображения, че началната дата на неплатежоспособността е 30.09.2014 г. - към който момент въз основа на докладите и финансовите отчети е установено, че собственият капитал на К. е отрицателна величина.

С Решение № 1443/03.07.2015 г. по т.д. № 2216/2015 г., Софийският апелативен съд е отменил Решение № 664/22.04.2015 г. на СГС в частта, относно началната дата на неплатежоспособността, като е определил за начална дата 20.06.2014 г., по съображения, че състоянието на неадекватност на собствения капитал на К. не е

настъпило към момента на отразяване на коригираните стойности в изготвените от квесторите отчети към 30.09.2014 г., а е било факт преди този момент.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Новоприетата разпоредба на чл.2в от ЗОДОВ (ДВ, бр. 94 от 2019 г.) урежда ред за разглеждане на иски срещу държавата за вреди от нарушения на правото на Европейския съюз (ЕС). Съгласно чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ административните съдилища притежават компетентност да решават спорове, при които се твърди, че вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз.

Извъндоговорната отговорност за нарушения на правото на ЕС е уредена в чл.340, пар.2 от ДФЕС - в случай на извъндоговорна отговорност, Съюзът в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите-членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители, при изпълнението на техните задължения. Доколкото други първични актове на правото на ЕС (ПЕС) не уреждат обезщетяването на вредите, причинени от държавата за нарушения на ПЕС, тази възможност се извежда от практиката на Съда на европейския съюз (СЕС, Съдът).

Тези принципи са потвърдени в Решение на СЕС от 4 октомври 2018 година по дело С-571/16 Н. К. срещу БНБ - съгласно постоянната съдебна практика на СЕС принципът на отговорност на държавата за вреди, причинени на частноправните субекти от нарушения на правото на Съюза, които се считат за извършени от държавата, е присъщ на системата на договорите, на които се основава Съюзът (решение от 26 януари 2010 г., Т. У. у S. G., [C-118/08](#), [EU:C:2010:39](#), т. 29 и цитираната съдебна практика). Освен това, що се отнася до условията за ангажиране на отговорността на държавата за вреди, причинени на частноправни субекти от нарушения на правото на Съюза, които се считат за извършени от държавата, Съдът многократно е приемал, че увредените частноправни субекти имат право на обезщетение при наличието на **три условия**, а именно предмет на нарушената правна норма на Съюза да е предоставянето на права на частноправните субекти, нарушението на нормата да е достатъчно съществено и да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната от частноправните субекти вреда.

Според решението К., що се отнася до условието за наличие на достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза, следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда такова нарушение предполага явно и значително неспазване от държавата членка на границите, които са наложени на нейното право на преценка. Факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение, са по-конкретно степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните органи, извинимият или неизвиним характер на евентуална грешка при прилагане на правото, умишленият или неумишлен характер на допуснатото нарушение или

причиненото увреждане, или още обстоятелството, че с поведението си институция на Европейския съюз може да е допринесла за неприемането, приемането или запазването в разрез с правото на Съюза на определени национални мерки или практики (вж. в този смисъл е цитирано и решение от 5 март 1996 г., В. du рксheur и F., [C-46/93 и C-48/93](#), [EU:C:1996:79](#), т. 56).

Разпоредбата на чл.79, ал.1 от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС от 2009 г., отменен, но в сила за процесния период) определя платежната система като система за прехвърляне на средства, която функционира въз основа на формални и стандартизирани процедури и общи правила за обработка, клиринг и/или сетълмент на платежни операции. Сетълментът в платежна система е *прехвърляне* на парични средства *по сметки за сетълмент* с цел изпълнение на нареждания за превод между участници в платежната система. Сметка за сетълмент е сметка при агент по сетълмента, използвана за съхраняване на парични средства и за заплащане по сделки между участници в системата (чл.82, ал.1-2 с.з.). За платежни системи с окончателност на сетълмента, когато българското законодателство урежда споразумението за системата, агент по сетълмента е БНБ (чл.82, ал.4 с.з.).

Според чл.103, ал.1-2 от ЗПУПС (от 2009 г.) Българската народна банка изгражда и оперира платежна система за брутен сетълмент в реално време, наречена R. (R.-time I. G. S. S.). R. е платежна система с окончателност на сетълмента, която извършва прехвърляне на парични средства между сметките за сетълмент на участниците в нея окончателно, индивидуално (транзакция по транзакция) и в реално време след получаване от системата на нареждането за превод. Съгласно чл.105, ал.1-4 с.з. агент по сетълмента в R. е БНБ, която води сметки за сетълмент за участниците в R.. БНБ извършва сетълмент на нареждания за превод по сметките за сетълмент в съответствие с тяхната поредност *и при условие че съответният участник има достатъчно средства по своята сметка за сетълмент*. Задължение на участниците в R. е да осигурят наличието на достатъчно средства по своите сметки за сетълмент за извършване на сетълмента на нарежданията за превод (чл.105, ал.4 с.з.). Когато БНБ установи, че участник в R. е престанал да отговаря на изискванията за участие в системата или не изпълнява своите задължения, БНБ може да ограничи неговото участие *или да го изключи от платежната система* (чл.104, ал.5 с.з.).

Съдът приема за относими и следните легални дефиниции съгласно пар.1 от ДР на ЗПУПС (от 2009 г.):

1. "**Валъор**" е референтна *дата*, използвана от доставчик на платежни услуги за изчисляване на лихвите по средствата, с които е задължена или заверена платежната сметка.

12. "**Нареждане за превод**" е всяко нареждане на участник в система с окончателност на сетълмента (вкл. банка/кредитна институция по смисъла на чл.78в, ал.1, т.5 с.з. – бележка на съда) да предостави на разположение на получателя парична сума чрез записване по сметките на *кредитна институция*, централна банка, централен съконтрагент или агент по сетълмента или всяко друго нареждане, водещо до поемане или изпълнение на задължение за плащане съгласно правилата на системата, както и нареждане на участник да прехвърли правото на собственост или лихвата върху ценна книга или ценни книжа чрез записване в регистър или по друг начин.

В идентичен смисъл е определението по чл.2, б. "и" от Директива 98/26/ЕО.

Т.15 15. "**Нетипане**" е преобразуване на всички вземания и задължения, произтичащи от нареждания за превод, които участник или участници издават или получават от

един или повече други участници, така че само едно нетно вземане може да се иска или едно нетно задължение се дължи.

В идентичен смисъл е определението по чл.2, б.“к“ от Директива 98/26/ЕО.

Г.17 "Платежна операция" е действие, предприето от платеща или от получателя по внасяне, прехвърляне или теглене на средства независимо от основното правоотношение между платеща и получателя.

18. "Платежна сметка" е сметка, водена на името на един или повече ползватели на платежни услуги, използвана за изпълнението на платежни операции.

19. "Платежно нареждане" е всяко *нареждане от платеща* или получателя към доставчика на платежни услуги, с което се разпорежда изпълнението на платежна операция.

20. "Платец" е физическо или юридическо лице, което е титуляр на платежна сметка и разпорежда изпълнението на платежно нареждане по тази сметка, а когато липсва платежна сметка - физическо или юридическо лице, което дава платежно нареждане.

21. "Ползвател на платежни услуги" е физическо или юридическо лице, което се ползва от платежна услуга в качеството си на платец или на получател, или и в двете си качества.

С Глава Пета „а“ „Окончателност на сетълмента в платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа“ (Нова - дв, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30.06.2011 г.) от ЗПУПС от 2009 г. е транспонирана Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, изменена с Директива 2009/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. (Директива 98/26/ЕО). Системата съдържа общи правила и стандартизирани процедури за клиринг за изпълнение на нареждания за преводи между участниците, посочени в чл.78в, ал.1 от ЗПУПС. Системата с окончателност на сетълмента се обслужва от системен оператор. Агент по сетълмента е лице, предоставящо на институциите и/или на централния съконтрагент, участващи в системата, **сметки за сетълмент**, чрез които се уреждат нарежданията за превод в тази система. Сметка за сетълмент по смисъла на тази глава е сметка при централна банка, агент по сетълмента или централен съконтрагент, използвана за съхраняване на парични средства или ценни книжа и за сетълмент по сделки между участници в системата. Съгласно легалното определение по чл.2, б.“л“ от Директива 98/26/ЕО „сметка за сетълмент“ означава сметка в централна банка, посредник в сетълмента или основен контрагент, използвана за съхраняване на парични средства и ценни книжа и за разплащане по сделки между участници в системата.

Според чл.78г, ал.1 от ЗПУПС (от 2009 г.) оздравителни мерки или прекратителни процедури спрямо участник в система с окончателност на сетълмента са предприетите спрямо банка мерки или процедури по чл. 133 от Закона за кредитните институции, както и всяка друга предвидена в законодателството мярка, прилагана от административен орган или от съда спрямо участник в система и включваща спиране или налагане на ограничения върху неговите сделки или плащания. **Момент на налагане** на оздравителните мерки или за откриване на прекратителната процедура е моментът, когато съответният съд или административен орган вземе **решение** за налагане на мерките или за откриване на процедурата (чл.78г, ал.2 с.з.). Налогането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура нямат обратно действие по отношение на правата и задълженията на участниците и не могат да

доведат до преизчисляване на вземания и задължения на участниците, произтичащи от или свързани с тяхното участие в система с окончателност на сетълмента *преди момента на налагането на мерките* или откриването на процедурата по ал. 2 (чл.78г, ал.4 с.з.).

Съгласно чл.78д, ал.1-3 с.з. нарежданията за превод и нетирането поражда правно действие и имат задължителна сила за трети лица, *дори и в случай* на оздравителни мерки или прекратителни процедури спрямо участник в система с окончателност на сетълмента, при условие че *нарежданията за превод са въведени в системата преди момента на налагане* на оздравителни мерки или откриване на прекратителна процедура по чл. 78г, ал. 2. Когато нарежданията за превод са въведени в система с окончателност на сетълмента *след момента на налагане на оздравителните мерки* или откриването на прекратителната процедура и се изпълняват в рамките на работния ден, те поражда правно действие и имат задължителна сила за трети лица само ако системният оператор може да докаже, че към момента, в който нарежданията за превод са станали *неотменими*, не е знаел и не е бил длъжен да знае за откриването на тази процедура. Моментът на въвеждане на нареждането за превод в система с окончателност на сетълмента *се определя от правилата на системата*.

Посочените национални правила възпроизвеждат буквално общностната правна уредба на Директива 98/26/ЕО. Съгласно чл.3, пар.1 от Директивата нарежданията за превод и нетирането произвеждат правно действие дори в случай на процедура по несъстоятелност спрямо участник и са задължителни за трети страни, при условие че *нарежданията за превод са влезли в система преди момента на откриване на процедура по несъстоятелност* съгласно дефиницията на член 6, параграф 1. Моментът на въвеждане на нареждането за превод в системата се регулира *от правилата на тази система* (чл.3, пар.3). Нареждането за превод не може да бъде отменено от участник в системата, нито от трета страна от момента, определен от правилата на тази система (чл.5). Съгласно чл.6, пар.1 за целите на настоящата директива моментът на откриването на процедура по несъстоятелност е моментът, когато съответният съдебен или административен орган произнесе своето решение. Процедурите по несъстоятелност нямат обратно действие върху правата и задълженията на участниците, произтичащи от или във връзка с тяхното участие в системата *преди момента на откриване на такава процедура*, както е определено в член 6, параграф 1 (чл.7).

Относно приложението на цитираните правила за окончателност на сетълмента в платежните системи съдът кредитира изцяло приети по делото съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи, като компетентно изготвени, неоспорени от страните и съответстващи на писмените доказателства по делото.

Установява се от приета по делото съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), че валутното нареждане за сума в размер 677 0000 евро с бордеро № 831237/20.06.2014г. е въведено в 11:38:59 часа в счетоводен и платежен модул на прогламен продукт С. В.. Върху платежно нареждане с референтен номер 32/15/00108383 към К. за излъчване на валутен превод в размер на 677 000.00 евро няма поставена отметка преводът да бъде експресен, от което следва, че е със стандартен, двудневен вальор на изпълнение – 23.06.2014 г. Валутни преводи на парични суми над 100 000 евро се изпълняват чрез сетълмент компонент Т. – BNB, която използва услугите на S. система. За процесния валутен превод е определена система на изпълнение Т. – BNB. От представени по делото екранни снимки

(л.402-403) текстовото поле S. не е попълнено, то което следва да се приеме, че *преводът не е изпратен и не е постъпвал* към сетълмент системата Т. – BNB на 20.06.2014 г., тъй като вальорът му на изпълнение е 23.06.2014 г. С. е прехвърляне на превода към платежната система, докато за него се установява, че не е излязъл от банковата система на К. (пояснения на вещите лица в о.с.з. на 20.10.2021 г.).

В поле “информация за превода“ е посочено, че преводът е „Анулиран/канселиран“. Валутното платежно нареждане е осчетоводено в счетоводно платежния модул на прогламен продукт С. В.++ с бордеро № 831237/20.06.2014 г. в 11:38:59 часа, като с платежното нареждане се дебатира валутната сметка на ищеца и се кредитира вътрешна сметка, където се намират средствата по превода към момента на поставяне на К. под специален надзор. На 23.06.2014 г., в 18:57:42 часа, преводът е сторниран и средствата са възстановени по сметка на ищеца с вальор 20.06.2014 г. с отбелязване „сторнирано бордеро № 831237“.

Левово нареждане за сума 61 700 лв. с бордеро № 823243/20.06.2014 г. е въведено в 11:07:15 часа в счетоводен и платежен модул на програмен продукт С. В., а левово нареждане за сума 49 000 лв. с бордеро № 819985/20.06.2014г. е въведено в 10:36:11 часа в счетоводен и платежен модул на програмен продукт С. В.. За изпълнение на левовите парични преводи е определена система Б. и те са включени във файла на К. за изпълнение през системен цикъл **2 в 12:48:01 часа** на 20.06.2014 г. *Към момента на поставянето на К. под специален надзор средствата от левовите преводи се намират по вътрешна сметка.*

Относно левовите преводи вещите лица са ползвали предоставената от [фирма] информация, според която графикът за работа на Б. във времевия интервал 9:45 часа до 13:00 часа е период на системен цикъл 2 на текущия период (20 юни 2014 г.), през който период се извършва „получаване, валидиране и приемане“ на заявки за сетълмент. Платежните нареждания по бордеро № 819985 за 49 000 лв. и №823243 за 61 700 лв. са включени във файл, изпратен от К. към Б. на 20.06.2014 г., в 12:48:01 часа. В 12:48:12 часа на същия ден платежната система ги валидира и приела за изпълнение от оператора [фирма]. В 13:12 часа, в [фирма] – оператор на платежна система Б., е получено решение на УС на БНБ, с което операторът е уведомен за поставянето на К. под специален надзор и му е наредено да преизчисли позициите на банките за следващия сетълмент като изключи плащанията, подадени от К. след 12:00 часа на 20.06.2014 г., което нареждане е изпълнено от оператора. Средствата са възстановени по сметка на ищеца в К. на 20.06.2014 г., в 12:08 ч.и в 12:09 часа. Операторът докладвал на К., че плащанията са отхвърлени поради временно изключване на банката от Р..

Според приета по делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ) Б. е платежна система за обслужване на клиентски преводи в лева, осигуряваща окончателност на сетълмента. Чрез нея се изпълняват нареждания за междубанкови клиентски преводи на територията на страната на суми по-малки от 100 000 лв. С. на приетите от Б. нареждания за превод се изпълнява в системата за брутен сетълмент в реално време Р. на БНБ три пъти на ден – в 10:00 часа, 13:30 часа и 16:00 часа. Чрез системата Б. към БНБ се извършва т.нар. „многостранно нетиране“, като се преизчисляват на многостранна основа взаимните задължения на участниците в системата. Заявява се сума от всички дебитни нареждания от една банка към всички други и сумата от всички кредитни нареждания от всички банки към една от тях. Нарежданията за превод се предават към банките получатели само при успешно извършен сетълмент в

БНБ. В системата за брутен сетълмент на БНБ не се подава и съхранява информация за конкретни платежни нареждания, именно защото чрез Б. към БНБ са извършва „многостранно нетиране“. Такава информация е достъпна в системите на К. и на [фирма] като оператор на Б.. К. е включила процесните левови платежни нареждания във файл, изпратен към платежна система Б. на 20.06.2014 г., в **12:08:53 ч./12:09:10 часа**. В **12:48:12 часа** платежната система ги валидира и приема за изпълнение. В 10:51 часа на 20.06.2014 г. в деловодството на БНБ постъпва уведомление от К. за проблем с ликвидността и молба за поставянето ѝ под специален надзор. В 12:06 часа в деловодството на БНБ постъпва писмо от К., че считано от 11:45 часа на 20.06.2014 г. К. е преустановила разплащанията и всички други банкови операции. В **13:12 часа** в [фирма] е получено решение на УС на БНБ, с което операторът е уведомен за поставяне на К. под особен надзор и му е наредено да преизчисли позициите на банките за следващия сетълмент в 13:30 часа на 20.06.2014 г. като изключи всички плащания, подадени от К. след 12:00 часа. В изпълнение на тази заповед, [фирма] изключва всички подадени от К. плащания след 12:00 часа от сетълмена в 13:30 часа, вкл. и приетите за изпълнение от К. левови платежни нареждания, тъй като са подадени към система Б. след 12:00 часа и са валидирани в 12:48:01 часа. К. е уведомена, че излъчените от нея плащания след 12:00 часа са отхвърлени поради временно изключване на банката от Р..

С. СТЕ Т. (Т.-Е. А. R.-time G. settlement Е. Т. S.) предоставя брутен сетълмент в реално време за плащания в евро. Основна цел е да се обслужва ефективно паричната политика на Евросистемата, като се осигури надежден и сигурен механизъм за сетълмент на плащания на база на принципа R. (R.-time G. settlement). Гарантира равнопоставен достъп до платежните услуги на участниците, които спазват еднакви правила и имат едни и същи права и задължения за изпълнение на преводи в евро. Т. е изградена върху единна съвместна платформа, разработена и поддържана от Централните банки на Германия, Италия и Франция, които я оперират в полза на Евросистемата. Националният системен компонент Т.–BNB е присъединен към Т. на 01.02.2010 г. БНБ, като централна банка, оперира Т.–BNB, администрира Национално бюро за услуги на Т., отговаря за бизнес отношенията с участниците в компонента и за координация с Европейската централна банка (ЕЦБ) и с участващите централни банки. Включените в системата банки имат достъп до модула за плащане и сами генерират заявки. Вещото лице И. Р. Д. потвърждава, че валутното платежно нареждане не е постъпвало в системата Т., както на 20.06.2014 г., така и на 23.06.2014 г., вкл. *не е подадена и изпълнена заявка за сума, близка до 677 000 евро*.

Според т.3.1.8 от Правила за работа на системата за клиентски преводи в лева, предназначени за изпълнение в определен момент – Б. моментът на приемане на нареждане за превод от Б. е моментът на приключване на валидацията на файла, с който е постъпило в Б. конкретно нареждане за превод. Именно от този момент приетото от Б. нареждане за превод не може да бъде отменено от участник в системата (т.3.1.9 от Правилата).

Релевантният моментът на въвеждане на нареждането за превод в система с окончателност на сетълмента, както според националното законодателство (чл.78д, ал.3 от ЗПУХП от 2009 г.), така и съгласно чл.3, пар.3 от Директива 98/26/ЕО, се определя от правилата на системата. Според правилото на т.3.1.8 от Правилата това е моментът на *валидиране на файла*. Безпротиворечиво се установява от ССЕ и СТЕ, че за левовите преводи това е станало в 12:48:12 часа на 20.06.2014 г.

Към този момент вече е прието Решение № 73/20.06.2014 г. на УС на БНБ, с което на основание чл. 115, ал. 1, т. 2 и 3, чл. 116, ал. 1, ал. 2, т. 2, 3, 6 и 7, във връзка с чл. 103, ал. 2, т. 24 от ЗКИ, К. е поставена под специален надзор. Както е отбелязано в самото решение, това е станало в 12:30 часа. Това е моментът на откриване на процедура по несъстоятелност на компетентен национален административен орган по смисъла на чл.3, пар.1 и чл. 6, пар. 1 от Директива 98/26/ЕО.

Сравнението между двата момента навежда на извод за неизпълнение на изискването за неотменимост на нареждането за превод по смисъла на чл. 3, пар. 1 от Директива 98/26/ЕО и чл.78д, ал.1 от ЗПУПС от 2009 г., вр. т.3.1.8 от Правилата за системата Б.. Това е така, тъй като левовите нареждания за превод са въведени в системата за окончателност на сетълмента в 12:48:12 часа, т.е. след взетото в 12:30 часа решение на УС на БНБ за поставяне на К. под специален надзор.

Визираното решение е окончателен, влязъл в сила административен акт, чиято законосъобразност не може да бъде проверявана, дори инцидентно, в настоящето съдебно производство. Следва да се отбележи, че националният надзорен орган не се е самосезирал, а е бил уведомен от изпълнителните директори на К. с две уведомителни писма от 20.06.2014 г., получени в деловодството на БНБ в 10:51 часа (за проблеми с ликвидността) и в 12:06 часа за това, че К. е преустановила разплащанията и всички банкови операции, считано към 11:45 часа на 20.06.2014 г. Последвалото поставяне на К. под специален надзор е в съответствие с правомощията на националния надзорен орган по чл. 115, ал. 1, т. 2 и 3, чл. 116, ал. 1, ал. 2, т. 2, 3, 6 и 7, във връзка с чл. 103, ал. 2, т. 24 от ЗКИ.

БНБ е компетентният национален орган, който е уведомил оператора на системата Б. за взетото Решение № 73/20.06.2014 г. на УС на БНБ. Съобразно начина на работа на системата, подробно разяснен в приетата по делото СТЕ, сетълмент/прехвърляне се изпълнява в системата за брутен сетълмент в реално време R. на БНБ три пъти на ден – в 10:00 часа, 13:30 часа и 16:00 часа. Т.е. наредените от ищеца левови преводи е следвало евентуално да се изпълнят в 13:30 часа. Към този момент вече е прието Решение № 73/20.06.2014 г. на УС на БНБ, операторът е уведомен за него и по нареждане на надзорния орган е последвало изключване на нарежданията за превод, подадени от К. след 12:00 часа. Тъй като процесните две левови нареждания за превод са постъпили в системата Б. в 12:48:12 часа е безпредметно обсъждането на разликата от половин час между приемането на Решение № 73/20.06.2014 г. в 12:30 часа и нареждането за изключване на преводите след 12:00 ч.

Съобразно легалните законови дефиниции и разликата между „платежно нареждане“ и „нареждане за превод“ ищецът неправилно поддържа, че приемането и счетоводното отразяване от К. на платежните му нареждания е достатъчно същите да бъдат изпълнени. Това не е така по силата на националното и съюзно законодателство и съобразно правилата за работа на платежната система Б.. Направените от ищеца на 20.06.2014 г. две левови платежни нареждания към К. са приети, обработени и изпратени към системата в 12:08 и 12:09 часа, но са приети от нея по смисъла на чл.78д, ал.1 от ЗПУПС от 2009 г. и чл.3, пар.1 от Директива 98/26/ЕО едва в 12:48:12 часа. Изложеното определя като неоснователни твърденията му за нарушение на чл.3, пар.1 от Директива 98/26/ЕО и чл.119, ал.3, т.1 ЗКИ (в сила към 20.06.2014 г.).

Не се доказва и твърденията на ищеца за законосъобразни действия на БНБ във връзка с поставянето на К. под специален надзор, още по-малко, че единствената причина паричните му преводи да не бъдат осъществени е поставянето на [фирма]

под специален надзор с Решение № 73 от 20.06.2014 г. на Управителния съвет на БНБ. Както се проследиха събитията от 20.06.2014 г., в тяхното последователно и хронологично развитие във времето, поставянето на кредитната институция под особен надзор е в резултат на нейното обективно състояние, потвърдено включително с влезли в сила съдебни решения, в които за начална дата на неплатежоспособността на К. е определена 20.06.2014 г. Изпълнението на нарежданията за превод се осъществява чрез платежна система. По отношение на левовите преводи се установи, че това е сторено на 20.06.2014 г., в 12:48:12 часа, а по отношение на валутният превод – че изобщо не е изпълнена заявка от К. към платежната система Т.–BNB, т.е. изобщо не е излъчено „нареждане за превод“.

По изложените съображения не се установи един от елементите на отговорността на държавата по чл.2в, ал.1, т.1, вр. чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за съществено нарушение на правото на ЕС, тъй като не се установи нарушение на съюзни норми, транспонирани коректно и в националното законодателство.

Не само не се потвърждават, но и са изцяло ирелевантни към отговорността на държавата, твърденията на ищеца, че платежни нареждания са обработвани и след поставянето на [фирма] под специален надзор. Извършената от съда проверка по изпълнението на процесните три платежни нареждания не установи нарушение от страна на БНБ на приложимите национални и съюзни законови разпоредби.

За пълнота и с оглед изричното възражение на ответника, че БНБ не може да бъде надлежен ответник в производство по обезщетяване на вреди по реда на ЗОДОВ, съдът следва да отбележи, че независимо че БНБ не е административен орган по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, тя е държавен орган, а принципът за отговорност на държавите членки е валиден във всеки случай, когато държава членка наруши правото на ЕС, независимо от това кой е държавният орган, чието действие или бездействие е в основата на неизпълнението на задължението. Логично, Централната банка е орган със самостоятелен бюджет, който е обособен и различен като структура от Държавата, която носи отговорност по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Процесуалната легитимация на БНБ произтича от норма на националното право, а именно от чл.205, ал.1 АПК - искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Това е в съответствие с принципа на процесуална автономия на държавите-членки и свободата им на преценка да уредят реда за обезщетяване на вредите, причинени при или по повод изпълнение на административна дейност.

Без съмнение БНБ е натоварена с изключителна компетентност да регулира и осъществява надзор върху дейността на другите банки в страната с оглед поддържане стабилността на банковата система и защитата интересите на вложителите - чл. 2, ал. 6 ЗБНБ. БНБ е компетентният орган за упражняване на надзор върху банките по смисъла на чл. 4, §1, т. 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 25.06.2013 г., а възложените ѝ в чл. 13 и чл. 36 ЗКИ правомощия да издава и отнема лицензи на банки, са естествено продължение на надзорната дейност върху тях. При тази своя дейност БНБ осъществява властнически правомощия, т.к. разполага с решаващи, регулиращи и санкциониращи функции спрямо банките, а отношенията по повод надзора с частноправните субекти, клиенти на тези банки, не са равнопоставени - в този смисъл са Определение № 18/07.04.2017 г. по дело № 15/2017 г. на смесен петчленен състав на ВКС и ВАС и Определение № 23 от 19.05.2021 г. по гр. д. № 39/2017 г., 5 чл. с-в на ВКС и ВАС.

Наведените от ответника твърдения, че ищецът не е титуляр на вземания към К. поради извършена цесия в полза на [фирма], съдът намира за неотнормими към спора, тъй като исковата претенция касае твърдения за незаконосъобразни действия, извършени на 20.06.2014 г. и последващото анулиране на процесните левови и валутни преводи в период, когато ищецът е бил титуляр на банковите сметки.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.2 ЗОДОВ ответникът е заявил претенция за присъждане на сторените в производството разноси в размер на 36 000 лв. адвокатско възнаграждение и 600 лв. депозит за експертизи. При обжалваем интерес от 1 436 827.91 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение по чл.8, ал.1, т.6 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 13 840.48 лв. В съдебното производство ответникът е защитаван от двама адвоката, като по аргумент от чл.78, ал.1 ГПК и чл.143, ал.1 АПК се дължат сторените разноси за един адвокат. Заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 18 000 лв. не надхвърля значително минималното по Наредба № 1/2004 г. и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора. Възражението на ищеца за неговото намаляване по чл.78, ал.5 ГПК е неоснователно. На ответника следва да се присъдят разноси за адвокатско възнаграждение от 18 000 лв. и депозит за вещи лица в размер на 600 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ исковите с правно основание чл.2в, ал.1, т.1, вр. чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предявени от А. В. Х., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], срещу Българска народна банка, за заплащане на обезщетения за имуществени вреди в размер на 111 600 лв. и 677 000 евро.

ОСЪЖДА А. В. Х., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], да заплати на Българска народна банка, [населено място], пл. „К. А. Г“ № 1, на основание чл.10, ал.2 ЗОДОВ сторените в производството разноси в размер на 18 600 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: